

[Villemoes.]

Vi har ment, at det vilde være af det gode, at der blev et bestemt Forum, hvor Erhvervene i Samarbejde med Landbrugsministeriet og Ministeriet for Handel og Industri kunde udarbejde Grundlaget for Reguleringen. Det har Flertalspartierne heller ikke villet. Vi har gjort dette Udvalg til et snævert Udvalg. Det kunde i og for sig godt være udgaaet af Nævnet paa de 15 eller 18 Medlemmer, have været dettes Forretningsudvalg eller et snævrere Udvalg derfra; der er jo efter begge Forslagene Rum for, at dette Erhvervsnavn kan ned sætte et Forretningsudvalg, hvis Forretningsorden fastsættes af den højtærede Minister. Det Udvalg, som vi foreslaar i § 4, skulde bestaa af 5 Medlemmer, nemlig en Repræsentant for Landbrugsraadet, en Repræsentant for Industriraadet, en Repræsentant for Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation samt Repræsentanter for Ministerierne; dersom det maatte anses for nødvendigt at faa andre Erhverv med, som lider under de bestaaende Tilstande — jeg nævner Rederierhvervet og Fiskeriet, et Erhverv, der jo har det paa samme Maade som Landbruget med Hensyn til Eksport —, vilde det heller ikke have været uoverkommeligt at gøre Udvalget til et større Udvalg. Vi har stillet Forslag om dette Udvalg i Haab om, at saadanne 3 Repræsentanter i og for sig maatte være i Stand til at defendere de forskellige Meninger og Anskuelser, som gøres gældende under Forhandlingerne om disse Ting.

Med Hensyn til vort Syn paa Spørgsmaalet om, hvor meget der skal ind under Reguleringen, og hvor meget der ikke skal ind under den, vil jeg vedblivende hævde, at det, vi anser for nødvendigt, gaar vi selvsagt med til at drage ind under Reguleringen, men det er ikke de 3 Partier, der bestemmer, hvad vi anser for nødvendigt. Det maa vise sig efterhaanden; bliver Forholdene vanskeligere, skal der mere ind derunder, men skulde Forholdene i Verden blive lettere, skal der mindre ind derunder. Jeg vil haabe, det maa gaa i den sidstnævnte Retning. Det gør det ikke efter Flertalspartiernes Forslag. Efter Flertalspartiernes Forslag ved vi, hvor vi er henne i det kommende Aar; da ved vi, at Maksimum af, hvad der kan gives fri, bliver ca. 210 Mill. Kr. eller elendige 20 pCt. af Danmarks hele Vareimport.

Den ærede Ordfører og Flertalspartierne taler om, at vi, saaledes som det er tilkendegivet i Titelen til vort Lovforslag, kun vil lovgive om handelspolitiske Foranstaltning-

ger. Ja, ja, lad os nu holde os nogenlunde ved Jorden, nu nærmer vi os jo til den dejlige Juletid, hvor der skulde være nogen Fred, ogsaa mellem Grupperne her, og der er vel ingen, der tror, at ikke ogsaa vi er klar over, at de handelspolitiske Foranstaltninger tangeres af valutariske Foranstaltninger. Men Papirvalutaen er indført i mange Lande i Erhvervslivets Tjeneste, uden at man har bundet og bastet Erhvervslivet paa en saadan Maade, som det er sket i Danmark. Det hævder jeg, og jeg vil blive ved at kæmpe for saa megen Frihed paa dette Omraade som gørligt; at jeg ikke kan vinde igennem med min Anskuelse paa nærværende Tidspunkt, er jeg fuldt ud klar over.

Da vi begyndte denne Lovgivning den 29. Januar 1932, tør man vist nok sige, at det var under en vis Panikstemning. Man stod over for at skulle gaa ind i noget ganske nyt; man skulde paa et saa vigtigt Omraade til at lovgive om helt nye Ting. Da kunde man tvunget af Omstændighederne paa en enkelt Dag i Rigsdagens to Ting vedtage denne Lov, vedtage den med de 4 Partiers Stemmer. Ved hver eneste Revision af Loven siden den Tid har mit Parti fremhævet, at vi ikke ønskede at forlænge Loven paa langt Sigt, og vi lovgav for to-tre Maaneder de første Gange. Nu er vi det sidste Par Gange gaaet med til at give en Lov, gældende for et Kalenderaar, og hver Gang vi forhandlede om disse Dele, har Venstres Ordfører udtalt, at det, der for os var det alt overvejende, var, at vi benyttede det handelspolitiske Instrument, som skabtes ved denne Lovgivning, og det Standpunkt staar vi paa den Dag i Dag. Jeg ved udmærket godt, at den højtærede Minister næsten hver Gang har forelagt et Lovforslag beregnet paa at komme til at gælde for betydelig længere Tid, men Gyldighedstiden er hver Gang blevet reduceret som Følge af Oppositionens Stilling — i saa Henseende kan jeg udmærket godt tage Det konservative Folkeparti med, idet dette Parti indtil Dato har været enigt med Venstre i dette Synspunkt, der heldigvis ogsaa har gjort sig gældende ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag.

Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører (Hendriksen) er vred paa mig paa Grund af mine Synspunkter. Det maa jeg i saa Tilfælde finde mig i. Jeg forelægger i hvert Fald det af Venstremindretallet stillede Forslag til velvillig Overvejelse her i Tinget og anbefaler, at man senere stemmer derfor. Jeg ved godt, at det ærede Medlem ved første Behandling har sagt, hvad der jo ogsaa